

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Danuta Bezczyńska

Blok tematyczny: Czas karnawału

Scenariusz nr 5

I. Tytuł scenariusza: Ludowe tańce polskie.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (3 wiodące):

- polonistyczna,
- muzyczna,
- przyrodnicza.

IV. Realizowane cele podstawy programowej:

- **edukacja polonistyczna:**
 - uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji – 1.1a,
- **edukacja muzyczna:**
 - aktywnie słucha muzyki i określa jej cechy; rozróżnia i wyraża środkami pozamuzycznymi charakter emocjonalny muzyki, rozpoznaje utwory wykonane solo i zespołowo, na chór i orkiestrę; orientuje się w rodzajach głosów ludzkich (sopran, bas) – 3.1c,
 - tańczy podstawowe kroki i figury krakowiaka, polki oraz innego prostego tańca ludowego – 3.1a,
- **edukacja przyrodnicza:**
 - nazywa charakterystyczne elementy typowych krajobrazów Polski: nadmorski, nizinny, górski – 6.3.

V. Metody:

- burza mózgów,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- pogadanka,
- objaśnienie,
- metoda projektowania okazji edukacyjnych,\
- pokaz.

VI. Środki dydaktyczne:

- **do doświadczenia** – wycinanki z różnych regionów Polski, kolorowy papier, nożyczki,
- **inne** – płyty CD z nagraniami melodii do tańców, filmik o tańcach ludowych, mapa Polski, przybory piśmiennicze.

VII. Forma zajęć:

- grupowa,
- indywidualna,
- zespołowa.

VIII. Przebieg zajęć:

- **Część wprowadzająca – warunki wyjściowe.**
 - Wprowadzeniem do zajęć jest obejrzenie prezentacji multimedialnej i omówienie cech polskich tańców ludowych.
- **Zadanie otwarte.**
 - Próba odpowiedzi w zespołach uczniowskich na pytanie: Co rozumiem pod pojęciem „taniec ludowy”- burza mózgów.
- **Część warsztatowa:**
 - Na tablicy przypięte są odwrócone czystą stroną do góry kartki, na których znajdują się napisane nazwy tańców ludowych. Wskazani uczniowie odkrywają karty, a pozostali głośno czytają nazwy.
 - Uczniowie przepisują nazwy tańców ludowych w kolejności alfabetycznej do zeszytów przedmiotowych.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- W małych grupach (2-3 osobowych) określają cechy wybranych tańców ludowych, np. oberek – szybki, skoczny, wesoły, żywiołowy.
- **Doświadczenie (załącznik do scenariusza zajęć).**
- **Pytania/zadania/inne czynności utrwalające pomocne wiadomości:**
 - Pisanie krótkiej notatki określającej podstawowe cechy tańców ludowych.
 - Ćwiczenia w rozpoznawaniu poszczególnych tańców ludowych – przykłady muzyczne,
 - Pokazywanie na mapie Polski poszczególnych regionów.
- **Pytania/zadania/inne czynności dla:**
 - **ucznia zdolnego** – wymienia nazwy poznanych tańców ludowych i ich charakterystyczne cechy, wskazuje, z jakiego pochodzi regionu,
 - **ucznia dziewięcioletniego** – wymienia poznane tańce ludowe i podaje ich podstawowe cechy,
 - **ucznia wymagający pomocy** – grupuje nazwy tańców ludowych i towarzyskich,
 - **ucznia ośmioletniego** – wymienia nazwy podstawowych tańców narodowych.
- **Podsumowanie zajęć.**
 - Polskie tańce ludowe to:
 - Krakowiak – z okolic Krakowa, tańczony już od XVII wieku. Charakterystyczną cechą tańca jest żywość, skoczność i sprężystość,
 - Mazur – taniec w żywym tempie i metrum 3/4. Nazwa pochodzi od regionu Mazowsze,
 - Kujawiak – taniec wywodzący się z regionu Kujaw. Jest tańcem spokojnym, w trakcie tańca tancerze chodzą, obracają się i przytupują,
 - Oberek – nazywany też Obertasem. Tańczy się go od XVII wieku. Podczas tańca panny przytupują i przyśpiewują,
 - Zbójnicki – taniec pochodzący z Podhala. Tańczą go sami mężczyźni, którzy wykonują te same układy taneczne.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- **Przykładowe zadanie domowe.** Narysuj swój fantastyczny wzór wycinanki i nazwij go.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik do scenariusza nr 5

I. Tytuł doświadczenia: Wycinanka ludowa.

II. Zakres doświadczenia: Polska sztuka ludowa.

III. Cel doświadczenia: Technika wycinania z papieru.

IV. Hipoteza doświadczenia: Wycinanie z papieru jest elementem sztuki ludowej.

V. Spodziewane obserwacje/wnioski ucznia:

Ludzie od dawna wykonywali ozdobne wycinanki. Każdy region Polski specjalizował się w określonych motywach przekazywanych z pokolenia na pokolenie.

VI. Przebieg doświadczenia:

Nauczyciel przygotowuje stanowiska pracy dla grup uczniowskich. 3-4 osobowych. Na każdym stanowisku znajdują się kolorowe wycinanki, nożyce oraz leżą wzory wycinanek ludowych.

Uczniowie oglądają wycinanki, próbują odgadnąć z jakiego regionu pochodzą. Wybierają te, które najbardziej im się podobają.

Zadaniem uczniów jest wykonanie własnej wycinanki.

VII. Wnioski z doświadczenia.

Wycinanka jest jedną z form w zdobnictwie ludowym. Mogą być jednokolorowe lub wielobarwne w zależności od tego, z jakiego regionu Polski pochodzą. Aby dobrze wykonać wycinankę potrzebne jest precyzyjne operowanie nożyczkami.

